

Tudi jaz pravim, da se ne smejo žaliti tovariši druge narodnosti in to ne samo v naših društvih ne, ampak nikjer. Zaradi narodnosti koga žaliti zamore le neolikance, nikdar pa ne naobražen, zaveden učitelj. Tudi nisem jaz v svojem članku ničesar pisal, kar bi naj moje slovenske tovariše napeljalo k žaljenju nemških tovarišev. Ne, to ni bil in ne bo nikdar moj namen.

Jaz bi le rad, da bi se mi, slovenski štajerski učitelji, tako vedli, da bi lahko terjali v Lehrerbundu enakopravnost in enakovrednost in da bi nemški tovariši bili moralno primorani nam isto priznati.

Če bomo vedno le molčali in kimali k vsemu, kar bodo nemški tovariši nasvetovali in storili, če bomo vedno le kot posamezne osebe ali kot zastopniki posameznih, majhnih okrajnih društev hodili k „Lehrerbundu“, če bomo svoje odbornike volili le po slučajnostih in če se ne bomo nikdar postavili kot organizirani slovenski štajerski učitelji, ki delujejo po določenem programu za napredek šolstva in učiteljstva, si tega priznanja nikdar ne priborimo.

Nikakor pa s tem ne mislim, da moramo priti k zborovanjem Lehrerbunda morebiti z narodnimi traki, ostentativno prepevaje kakšno nacionalno pesem, da moramo pri zborovanjih samo slovenski govoriti, društvu slovenski dopisovati itd. Nikakor ne!

Naš nastop naj ima znak naše notranje solidarnosti. Mi vsi moramo vedeti, kaj hočemo od „Lehrerbunda“ in kaj mu mislimo dati. Naši govorniki morajo govoriti v imenu vseh slovenskih članov, a morajo biti v to pooblaščen. O odbornikih, ki nas naj zastopajo, se moramo doma pogovoriti in moramo jih potem voliti, naj so tam navzoči ali ne. Doma se moramo zjediniti o vprašanih, koje hočemo v „Lehrerbundu“ sprožiti, določiti moramo poročevalca in tudi glavne misli, da potem ni prepira. K vprašanju, katera provzročajo nemški tovariši, oglasiti se mora vselej tudi Slovenec, da pokaže, da i mi prebavljamo isto snov.

To se lahko vrši brez vsega izzivanja in vendar si homo tem načinom priborili precej ugleda. Nemci bodo morali reči: „Schauts, die Slovenen sind erst nicht so dumm, wie man denken solltet.“ In če smo prišli tako daleč, dosegli smo mnogo. Če bi se pa primerilo žaljenje naše narodnosti po komur koli, moramo pač takoj nastopiti in zahtevati primerno zadoščenje. Uverjen sem, da bi tako postopanje ne moglo ovirati skupnega delovanja, saj je to le tam res plodovito, kjer združeni činitelji drug drugega spoštujejo in drug drugega potrebujejo. Dokler bodo pa Nemci mislili, da so oni pač nam potrebni, a da smo njim mi le „ein nothwendiges Übel“, tako dolgo pač „Lehrerbund“ specijelno za nas ne bo nič posebnega storil. Torej ne izzivati, ne žaliti in ne razdirati, ampak jačiti našo moč, množiti naš ugled in vzbujati spoštovanje do naroda našega je moj namen.

Nimam nič proti temu, če se pri razpravah v „Lehrerbundu“ nikdar ne rabi slovenščina, če mu zmiraj nemški dopisujemo, a vzbuditi moramo v nemških tovariših zavest, da je treba nas, slovenske učitelje, istofako ceniti, kakor nemške. Oni se morajo zavedati, da storimo mi za nje toliko, kakor oni za nas. — Kadar bomo to dosegli, bodem pa tudi jaz zadovoljen z „Lehrerbundom“.

No, sedaj se menda razumemo, g. urednik? Za takrat Vam torej še ne pošljem sekundantov, če me zopet ne pobožate. Morebiti Vam pa pride kdo drugi na pomoč.

Branimir.

Društveni vestnik.

Kranjsko.

Iz Kranja. „Učiteljsko društvo za kranjski šolski oraj“ je imelo tokratno pomladno zborovanje v prijaznem Naklu v četrtek popoldne, dne 1. maja. Zborovanja se je vdeležilo 36 učiteljic in učiteljev. Ob določeni uri pozdravi predsednik društva, g. Luznar, v toplih besedah navzoče učiteljstvo, povdarjaje, da še ni bilo nobeno zborovanje tega društva tako mnogobrojno obiskano, kot to. S prisrčnostjo pozdravi imenoma društva novo došle ude, predvsem pa zlasti one, ki so posetili zborovanje, in to so bili gg. okrajni šolski nadzornik ravnatelj A. Žumer iz Kranja, vadniška učiteljica J. Kostanjevec in J. Verbič iz Ljubljane, nadač. A. Grčar iz Radovljice, učiteljica A. Prevec s Koroske Bele in učitelja P. Gorjup iz Kamnika in Fr. Žebre iz Št. Vida nad Ljubljano. V nadaljnjem govoru razmotriva, kakšen namen imajo in kakšno pot morajo ubrati sploh učiteljska društva, da se povspno tem prej na višek svojega smotra. Konečno zatrjuje, da skoro vse, kar si je pridobilo učiteljstvo v zadnjem desetletju, je več ali manj dolžno zahvalo jedino le naši dični „Zavezi“, ker ta nam je priborila mnogo in mnogo, trdno pa smemo upati vanjo tudi v bodoče, zakaj ona je postala po svoji izborni organizaciji tako imeniten faktor, katerega morajo upoštevati že danes vsepovsod! Tajniško poročilo nam je opisalo natančneje delovanje v preteklem društvenem letu.

Prav je tudi, če zapišemo, da je bila gospica blagajničarica izredno radostnega obraza, ker je to pri blagajničarju sploh nekaj nenavadnega. Od nje smo izvedeli v svoje veselje, da ima društvo poleg rednih udov tudi nad 20 podpornih, kateri vsi so iz Kranja.

Za letošnjo glavno skupščino „Zaveze“ so se prijavili: gdēni A. Petrovič in E. Jurman ter gg. Fr. Luznar, A. Kmet in A. Požar.

Z vsklikom je bil izvoljen zopet soglasno stari odbor, ki se je takoj po končanem dnevnem redu tukole konstituiral: predsednik Fran Luznar, podpredsednik Andrej Kmet, tajnik Fran Gärtner, blagajničarica Janja Miklavčič, odborniki pa Ivan Rihtaršič, Fran Rojina in Vil. Rus.

Da je bilo zborovanje tako mnogoštevilno obiskano, je bil vzrok srečno izbran kraj, predvsem pa poročilo g. Fran Gärtnerja „o formalnih stopnjah“. Reči smemo: Od njega smo pričakovali mnogo, a še več nam je dal! Podrobneje se ne bomo spuščali v njegovo res izvrstno predavanje, ker smo itak mnenja, da naj obelodani taisto v katerikoli „Popotnikovi“ številki. Kako naravno, nekako samo ob sebi, so nastale te stopnje, nam je razvijal prav poljudno. Opozoril nas je na Pestalozzjev pedagoški rek, da naj namreč temelji metodično obdelovanje na psihološkem temelju. To pravilo je praktično pojasnil Herbart, Ziller pa je te poteze spopolnil, da so postale sposobne za uporabo pri pouku. Od tod večkrat nazvano ime Herbart-Zillerjeve formalne stopnje. Teoretično z dokazilnimi besedami, in kadar je trebalo tudi s kredo v roki, nam je zatem razjasneval metodo pouka po formalnih stopnjah o a) pripravi, b) podavanju, c) povzetju, d) združenju in d) uporabi. Za lažje umevanje povedanega je služil praktični obris obravnave ber. sest. „Strani neba“ (Josin-Gangl, II. berilo, str. 135., št. 171). Škoda le, da mu ni dostajalo časa, pokazati praktično tudi vsaj na nekaterih drugih predmetih, tako pa smo se morali zadovoljiti le s poskusom v zemljepisju. Vidno zanimanje in konečno glasna pohvala vseh navzočih je bila dokaz, da si je g. poročevalec izbral pravo pa tudi času primerno temo. Razvidno je bilo, da se je moral zato temeljito pripraviti in vso stvar tudi vsestransko preštudirati.

Samostojnih nasvetov je bilo več. Učitelj Debelak iz Kovorja nasvetuje: 1. „Učit. Tov.“ naj po vsakokratni seji c. kr. dež. šolskega sveta poroča kolikor toliko natančno o dnevnem redu in ukrepil taiste. Če mu podrobneje ni možno, vsaj toliko, kolikor prinese navadno uradni list „L. Z.“ To je za posamezne mnogokrat zdatne važnosti, čisto pa tudi za vse učiteljstvo.

2. Isti list naj tudi vselej poroča, komu so se podelile Metelkove ustanove.

3. „Popotnik“ prinašaj več metodičnih obravnav.

Pri teh točkah se je vnela prav živalna debata. Naj omenimo le predsednikov glas, ki nam je stališče „Popotnika“ in „Učit. Tovariša“ natančneje pojasnil. Povdarjalo pa se je med drugim tudi, da je uredniku samemu nemogoče vedeti za vsako najmanjšo stvar, ki se tiče učiteljstva, dasi bi temu skoro vedno prav rad ustregel. Za enako delo bi bilo treba mnogih, ki bi si pa morali delo primerno razdeliti, kakor je to drugod navada, a ravno v Ljubljani takih sila primanjkuje, dasi je tam dosti zato sposobnih učiteljev. Samo dvema ali trem se pa ne more vsega zvaliti na težko obremenjene rame!

Nadučitelj Luznar predlaga naslednje: Novoizvoljeni odbor našega društva naj se obrne na tukajšnji c. kr. okrajni šolski svet s prošnjo, da naj isti dovoli vsem učiteljicam in učiteljem tega okraja na dan društvenega zborovanja prosto, če se le udeleži dotični istega. Ta predlog utemeljuje s tem, da bi moralo običajno jesensko zborovanje sicer odpasti vsled novega ukaza, ki veli, da se ponavljalna šola v bodočem šolskem letu prične takoj z navadnim šolskim letom. S tem pa bi bilo društvo moralno zelo oškodovano. Navzoči c. kr. nadzornik je te misli, da okrajni šolski svet najbrže ne boje proti, če bi se n. pr. vršilo zborovanje ob četrtkih, in pa, če bi se postavilo na dnevni red kako metodično predavaaje, ali pa kak praktični nastop. Vsi predlogi so bili sprejeti.

Po običajni predsednikovi zahvali se je s trikratnim slava-klicem na našega presvitlega vladarja zaključilo to krasno zborovanje.

Nato je imel še stalni odbor istotam sejo, pri kateri je bilo tudi določeno, da se vrši za nas letošnja uradna konferenca v Cerkljah dne 16. julija.

Gosp. urednik, tak je bil naš duševni užitek! Telesno pa smo se okrepili v znani gostilni g. Korenčana. Tukaj pa nismo stopali več strogo po formalnih potih, ali čeravno hočete: po formalnih stopnjah, ampak smo začeli takoj pri uporabi, ker se je že marsikomu mudilo nazaj... nazaj na delo trudapolno, v deželo britkih dni, boleasnih ur. Dokler pa smo ostali še drug ob drugem, trčili smo večkrat s penecimi se kozarci v neskaljenem veselju na bodočnost, ki mora biti naša; za izpremembo pa smo se razgovarjali o marsičem, vmes pa je privrela zdajpazdaj iz globočine duše navdušena pesem, ki se je takisto čuteče vlegala nazaj v prostore, odkoder je izšla... Pa še nekaj! Oni trdosrčneži, ki se navadno odlikujejo s svojo nenavzočnostjo, nas tudi to pot niso hoteli presenetiti. Glede nato naj sklenemo s predsednikovimi besedami: „Tisti učitelj, ki se takih zborovanj iz kateregakoli vzroka ne vdeležuje, ni vreden, da je učitelj!“ —s.

Štajersko.

„Učit. društvo za celjski in laški okraj“ opusti za mesec junij svoje redno zborovanje, a se kot gost udeleži zborovanja „Šaleškega učit. društva“, ki izleti v nedeljo dne 8. junija t. l. v Šmartin ob Paki. — Vsi p. n. udje so torej prav vljudno vabljeni, da se v častnem številu odzovejo svoji kolegijski dolžnosti ter tako pokažejo svojo stanovsko zavednost. Odhod iz Celja ob 1/2 8. uri v jutro z velenjskim vlakom! Armin Gradišnik, t. č. predsednik.

Saleško učiteljsko društvo priredi v nedeljo, dne 8. rožnika k Sv. Martinu ob Paki izlet, katerega se bodo udeležili tudi člani celjsko-laškega, savinskega in gornjegrajskega učiteljskega društva. — Vspored: Ob 1/2 10. zborovanje, pri katerem bode predaval predsednik „Slov. šol. Maticice“ gosp. ravnatelj H. Schreiner o „duševni analizi otroškega obzorja“. — Po zborovanju skupen obed v gostilni g. Krajca. Zaradi obeda naj se blagovolijo cenjeni udeleženci javiti g. J. Krajcu, učitelju pri Sv. Martinu ob Paki. — Tovariši in tovarišice! Pridite v mnogobrojnem številu, da si prijateljski stisnemo roke in preživimo nekaj veselih trenutkov, da se tesneje združimo in okrepimo za bodočnost!

Gornjegrajsko učiteljsko društvo je zborovalo dne 11. m. m. pri Korenu v Št. Janžu. Udeležba je vkljub slabemu vremenu bila povoljna in moramo z veseljem konstatovati, da se je takrat zborovanja udeležilo zlasti precej

gospic tovarišic. Živele za vedne učiteljice! Od 23 učiteljskih oseb našega okraja bilo je navzočih 15. Dva zvesta člana, nadučitelj Žager in tajnica Plaper, zavoljo bolezni nista mogla priti v naš krog. Razum opravičenih dveh so izostali od zborovanja 3 učitelji in 3 učiteljice. Po običajnem pozdravu in prečitanju zapisnika zadnjega zborovanja se je prečital referat „o osebni dohodnini“. Referent Žager se zdravi v Gleichenbergu, zatorej ni mogel osebno referirati. Sprejele so se resolucije: 1. C. kr. okr. glavarstvu se vpošlje prošnja, naj isto blagovoli pri prihodnjih imenovanjih udov in namestnikov v cenilno komisijo se tudi na učiteljstvo ozirati in jednega učiteljev predlagati v imenovanje v isto. 2. Konjiškemu učit. društvu, oziroma referentu g. Zupančiču se izreče hvala, da se je ta zadeva sprožila in se isto društvo naprosi, storiti vse potrebne korake za skorajšno dosego imenovanja jednega učitelja v cenilno komisijo za osebno dohodnino — naše društvo se popolnoma pridruži dotičnim sklepom konjiškega učit. društva. 3. „Lehrerbund“ naj se naravnost na ministerstvo obrne v tej zadevi. Nato je prečital iz „Spominske knjige“ tovariš Praprotnik „Letno poročilo za lansko leto“, katero je temeljito sestavil in omenjal vse, kar se tiče učiteljstva. Kakor razne napade s strani naših nasprotnikov, bodisi po časnikih ali med ljudstvom, spremembe med učiteljstvom tega okraja, društveno življenje itd. Tako „Spominsko knjigo“ naj bi imelo vsako društvo!*)

Razgovarjali smo se tudi o letošnjih knjigah „Šolske matice“ — in o napadih na učiteljstvo v nekaterih klerikalnih listih zadnje dobe. Sklenilo se je z ozirom na podne napade v „Slov. Listu“ št. 17 in prejšnjih, da vstraja učit. društvo na onem stališču od lani, da ignorira take brezsmiselne čenče.

Učit. društvo za severnovzhodno Štajersko je poslalo obrazec, kako naj občine prosijo za upeljavo disciplinarne postave in naj se take prošnje določijo dež. poslancu gosp. Janezu Gerlitzu v Hartbergu. Sklenilo se je z ozirom na politične razmere pri nas, da se ne pošljejo take prošnje temu poslancu, ampak direktno na deželni zbor.

Govorili smo še o nekaterih drugih dopisih in o lokalnih zadevah določili, da bode prihodnje zborovanje meseca julija v Šmartnem v Zadreški dolini. Rožnika meseca ne bode zborovanja, ker se hočemo udeležiti zborovanja šaleškega učit. društva, ki se vrši 8. t. m. na Paki. K temu zborovanju pridejo tudi tovariši in tovarišice iz celjskega, laškega vranškega in šoštanjkega okraja.

Na veselo svidenje na Paki!

Istra.

P. n. gg. društvenikom „Slovenskega učiteljskega društva za koperski okraj“ na znanje in v uvaževanje.

V seji, dne 24. aprila t. l. je sklenil odbor imenovanega društva iz več tehtnih, da, merodajnih razlogov, sezvati letošnji redni občini zbor dne 5. junija t. l. v Boljunec. Predmet in ura pričetka zborovanju objavi se pravočasno; uzrok male zakasnitve in izbora kraja pa izvedo p. n. gg. društveniki na zborovanju samem.

Odbor se nadeja opravičeno, da vsakdo prizadetih, komur je za stvar, blagovoljno oprostí neradovoljno nerednost in se gotovo udeleži zborovanja in to toliko dosedanja gg. društveniki, kolikor tudi gg. tovariši iz sosednjega voloskega okraja, ki so društvu že pristopili ali pa ki mislijo društvu šele pristopiti. To je tim potrebnejše, ker se bo na zborovanju razpravljalo o eminentno važnih, za nadaljni društva obstanek in razvoj ter za učiteljstvo v obče, načelnih in življenjskih vprašanjih. Skratka, šlo se bode, kolikor odbor ve in ceni, za „biti ali ne biti“ ali pa za „kako biti“.

Zato se še enkrat najtoplejše priporoča, naj nobeden gg. tovarišev društvenikov ne izostane od zborovanja!

Oni gg. tovariši, ki še niso udje, naj nikar več ne odlašajo s pristopom, ampak počlanijo naj se čim prej, vsekako pa gotovo še pred zborovanjem. Osobito nujno, dasi najuljudnejše, vabimo v naše kolo mile gospe in gospice tovarišice, koje se, z jedno samo častno izjemo, odlikujejo z nebrižnostjo v tem oziru. Ravno tako je, za čim povoljnější razvoj, uspešnejše delovanje in častnejše nastope društva,

*) Res posnemanja vredno.

želeti, da v čim obilnejšem številu pristopijo našemu društvu tudi cenjeni, p. n. gg. tovariši-somišljeniki iz sosednjega voloskega okraja. Vsi imamo iste težnje, dolžnosti in pravice, delajmo in trudimo se torej tudi vsi v istej smeri, kajti le z „zdrženimi močmi“ se kaj doseže.

Vodilna načela društva so itak znana in so ista vseh naprednih in svobodomiselnih učiteljev in društev, ki stremijo za osamosvojenjem šole in učiteljstva samima sebi, za čim povoljnejšim duševnim napredkom in boljšim gmotnim položajem ter za iz teh izviraajočo samosvestjo in stanovskim ponosom.

Neprijateljev, načelnih in sebičnih, zavednih in zapejanih, javno in tajno delujočih proti tem načelom v našo veliko škodo in žalost, imamo obilo in vsi imamo in bomo imeli še preobilo posla, da se jih s časom rešimo. V to nam gotovo pomorejo dobri geniji zdravega človeškega razuma, napredka in prave omike, pod kojih zaščito se borimo, vršeci vestno svoje dolžnosti v prid in blagor sebi in drugim.

Torej še enkrat: dne 5. junija t. l. vsi v Boljuncu na zborovanje!

Opazke. Železnične zveze za dohod in odhod so prav ugodne. Iz južno-zahodnega dela okraja prihaja vlak nove istrske železnice v Spodnje Žavlje, odkoder je pol ure v Boljuncu, zjutraj ob 8. uri, vrača se pa zvečer ob 7½ uri; iz severo-vzhodnih krajev in iz Trsta pa pride vlak ob 9. uri dopoldne v Boršt in odhaja pa ob 5. in 8. uri zvečer. Iz Boršta je pol ure v Boljuncu. Za dobro postrežbo je poskrbljeno; kuvert za osebo stane 2 K 20 h. Za prosto zabavo po zborovanju je zunaj na vrtu res prav primeren prostor. Kdor se misli udeležiti, naj to čim prej, vsekako pa najkasneje do dne 2. junija t. l. na dopisnici naznani g. Miroslavu Anžlovarju, učitelju-voditelju v Boljuncu pri Borštu.

Književnost in umetnost.

„Slovenska Šolska Matica“. (Dalje.) Na Štajerskem imajo posamezni šolski okraji udov: Brežice 9; Celje (mesto in okolica) 15; Gornji grad 4; Gor. Radgona 12; Gradec (mesto) 7; Konjice 13; Kozje 21; Laško, desni breg Savinje 17, levi breg Savinje 7; Sv. Lenart 20; Ljutomer 24; Marenberg 1; Maribor; mesto 29, okolica 20; Ormož 37; Ptuj 33; Rogatec 2; Sevnica 9; Slov. Bistrica 7; Slov. Gradec 16; Šmarje 17; Šoštanj 11; Vransko 16. Tudi na Štajerskem bi bilo v nekaterih okrajih lahko več zanimanja.

Primorsko ima udov: Trst 11; tržaška okolica 26.

Goriško ima udov: Gorica (mesto) 20; Goriška okolica in Gradišče 41; Sežana 22.

Istra ima udov: Koper (mesto in okraj) 14; Pazin (mesto) 10; okraj nobenega.

Na Koroškem je skupaj samo 6 udov in na Dunaju pa 10.

Skupno število društvenikov je 819, in sicer: A. Ustanovnih 13. — B. Letnih in sicer: I. Kranjsko 299. — II. Štajersko 347. — III. Primorsko: A. Trst 37. B. Goriško 83. — C. Istra 24. — IV. Koroška 6. — V. Dunaj 10. — Dal Bog, da se skupno število društvenikov v drugem društvenem letu vsaj podvoji. In to ni nemogoče. Čim več bo udov, tem lažje bo izvrševala „Slovenska Šolska Matica“ svojo nalogo.

Upravni odbor „Slovenske Šolske Matice“ je za triletno upravno dobo 1901—1903 tako-le sestavljen: Predsednik: Henrik Schreiner, c. kr. učiteljski ravnatelj; podpredsednik: Frančišek Hubad, c. kr. deželni šolski nadzornik; tajnik: Frančišek Gabršek, mestni nadučitelj in šolski voditelj; blagajnik: Andrej Senekovič, c. kr. gimnazijski ravnatelj; knjižničar: Jakob Dimnik, mestni učitelj; odborniki: dr. Janko Bezjak, c. kr. profesor in okr. šolski nadzornik; Vekoslav Strmšek, nadučitelj; Viktor Bežek, c. kr. profesor; Frančišek Finžgar, c. kr. profesor in okrajni šolski nadzornik; odborniški namestniki: ravnatelj

Andrej Žumer, c. kr. okrajni šolski nadzornik; Jožef Mešiček, nadučitelj; Jožef Apih, c. kr. profesor.

(Dalje.)

Poezije. Zložil S. Gregorčič. III. — V Ljubljani. Založil Josip Gorup. — Natisnila „Narodna tiskarna“. 1902. — „Naš goriški slavec“, kakor tako lepo nazivlja slovenski narod mojstra-pevca Gregorčiča, nas je razveselil z najkrasnejšim darom — s III. zvezkom svojih poezij. Na 175 straneh je razvrstil svoje nove, večinoma neobjavljene pesmi v ta-le zaglavja: I. Predsmrtnice. — II. Pogrebnice. — III. Posmrtnice. — Krasna dika, lahka zvočnost stihov, toplota čuvstva in narodni duh odlikujejo tudi najnovejše pesmi Gregorčiča, zato naj seže vsak prijatelj izvirne poezije z veseljem po tej prelepi knjigi.

Izvestja muzejskega društva. Vsebinska 1. in 2. seš.: V. Steska: Jancz Čandik, slov. pisatelj, † 1654. M. Slekovec: Duhovniki rojeni v kranjski župniji. Fr. Hauptmann: O pokolenju Jurija barona Vege. Mali zapiski: A. K.: O jezuitskem kolegiju in cerkvi sv. Jakoba v Ljubljani.

Vestnik.

Učiteljski konvikt. G. Ljudevit Stiasny, c. kr. okr. šolski nadzornik v Litiji, 10 K; tvrdka A. Soklič, zaloga klobukov v Ljubljani, 7-4 K.

Osobne vesti. G. Matija Janežič, nadučitelj v Dobu, je imenovan učiteljem na II. mestni šoli v Ljubljani, g. Ant. Smrdelj, učitelj v Orehku pa učiteljem na Vrhniki; g. Mihael Debelak je dobil službo v Zagorju ob Savi in gđ. Marija Antončič iz Črnega vrha pa v Borovnici. Na svojih sedanjih mestih so stalno imenovani gđ. Evg. Pader v Poljanah; gđ. Fr. Tavčar v Št. Jerneju in gđ. Pavla Žitnik na Jesenicah.

Gospod Josip Čerin, sin nadučitelja Jos. Čerina, bivši koncertni vodja „Glasbene Matice“, sedaj kapelnik v župni cerkvi sv. Lavrencija in lastnik glasbene šole v XIII. okraju na Dunaju, je bil dne 28. vel. travna t. l. na dunajskem vseučilišču promoviran doktorjem modroslovja. Gospod Čerin se je bavil z glasbeno vedo (muzikologijo) kot glavnim študijem in je tudi iz tega predmeta napisal svojo znanstveno razpravo (disertacijo). Obravnaval je namreč temo, ki je za domačo glasbeno in literarno zgodovino posebne važnosti: Melodije slovenskih protestantskih pevskih knjig, njih viri in uporaba po reformaciji. G. dr. Čerin dokazuje, da so vse melodije slov. protestantskih pevskih knjig izposojene iz nemških pevskih knjig, da so pa Trubar in njegovi sotrudniki priobčili v slovenskih protestantskih pevskih knjigah, kar se tiče besedila, mnogo originalov in tudi predprotestantske katoliške slovenske cerkvene pesmi. Zanimiva je trditev dr. Čerina, da so nekatere protestantske melodije in cerkvene pesmi še dandanes razširjene med Slovenci, in da se da dokazati, da so nekatere melodije vsa stoletja izza slovenske reformacije Slovenci poznali in rabili. — Na prigovarjanje vseučiliških profesorjev dr. Gvidona Adlerja in dvornega svetnika dr. Vatroslava Jagića namerava dr. Čerin svoje zanimivo delo izdati v tisku. — G. dr. Čerinu naše čestitke!

Kranjski deželni zbor bo začel zborovati dne 17. t. m. Tovariše po deželi (deputacije učit. društev) prosimo, da pri svojih poslancih potrkajo za ugodno rešitev prošnje „Slov. učit. društva“ za izboljšanje gmotnega stanja kranjskemu učiteljstvu. Deputacija „Slov. učit. društva“, obstoječa iz ljubljanskih učiteljev, se bo poklonila v ta namen pri tu bivajočih poslancih nar. napredne stranke, pri g. dež. glavarju in pri g. dež. odborniku Fr. Povšetu. Druga deputacija, obstoječa iz učiteljev kočevskih in ljubljanskih nemških šol, se bo pa poklonila g. baronu Schweglu, g. dr. Schafferju in g. dr. Schoeplu. Kaj nameravajo Slomškarji, nam ni znano. Njih „zveza“ se ne gane in njih glasilo molči kakor grob. To je značilno!

Ljubljansko učiteljsko društvo priredi v četrtek, dne 5. t. m. popoldne izlet k Miklavu v Dolnice. Gosti in prijatelji dobrodošli!